

Ons “Koninginne-eiland”

Nu de lente in aantocht is en wandel- en ontdekkingstochten weer mogelijk worden, moet ik denken aan de Sophiapolder die ten noorden van onze waard in de Noord ligt. Het is nu een prachtig natuurgebied waar je heerlijk kunt wandelen.

Historie

Ooit waren het zandplaten op het drierivierenpunt van Merwede, Oude Maas en Noord. Het gezegde ‘Hoe dichterbij Dordt, hoe rotter het wordt’ schijnt ontstaan te zijn omdat schippers daar nooit wisten waar de zandplaten lagen die door de stroming steeds verplaatsten.

Inpoldering

In de 1856 werden ze ingepolderd door de Dordtse bankier Herman de Kat. Hij legde een dijk om de drie zandbanken en noemde het zo ontstane eiland naar de toenmalige koningin Sophia (van Württemberg), de vrouw van koning Willem III.

Het eiland werd vooral gebruikt als landbouwgebied en er graasden koeien op. Op de punt van het eiland deden de scheepssloperijen jarenlang hun werk. Het sloperswerk zorgde voor vervuiling van de grond en het water. Er lagen zelfs scheepswrakken op het eiland.

Nieuwe bewoners

Rond 1920 werd er op het eiland, naast de scheepswerf en sloperijen, een blokje van 4 bedrijfswoningen gebouwd. In een van die huisjes woonde de familie Verveer met hun 2 kinderen, Grietje en Piet. Veel speelkameraadjes hadden ze niet op het eiland, al speelden ze soms met de kinderen van de boerenstee van opzichter Van Vliet die aan de andere kant van het eiland woonde. Gelukkig hadden ze op school wel vriendjes. Om op school te komen moesten ze dagelijks ruim een kwartier lopen naar het veer (een roeiboort) waar met een klos en een draad de kinderen overgezet werden om naar de school aan de Websterlaan te gaan. Als ze ‘s middags naar huis wilden, trokken ze aan een bel, werden weer opgehaald en liepen dan op hun klompen weer een kwartier terug naar huis. Vooral in de winter, met sneeuw en ijs, was dat geen pretje.

Nieuwe bestemming

In 1996 werd besloten dat de Sophiapolder een natuurbestemming kreeg als compensatie voor de aanleg van de Betuwelijn die nu op ca 25 meter diepte onder de grond van de Sophiapolder doordendert.

De grond werd gesaneerd, wrakken opgeruimd en in 2011 werd de dijk doorgestoken, zodat de getijden weer vrij spel hadden en er een uniek natuurgebied ontstond.

Vrijwillige schippers van het Zuid-Hollands Landschap varen bezoekers met een voetveer gratis over van het vasteland naar het eiland. En weer terug natuurlijk!

Veel van wat de Sophiapolder in de loop der tijden 'meegemaakt' heeft, is terug te zien in de prachtige, historische film 'Mijn naam is Sophia', die op het eiland te zien is. En soms draait hij in onze Brommert....

Alie Tas